

Der er da heller ingen tvivl om, at fremtidens pensionister vil stille nogle helt andre krav til de tilbud, som de føler der er behov for, og som de har brug for. Det er nemlig en gruppe, som i deres voksne aktive liv har været med til at agere og træffe beslutninger, og det vil de også fortsætte med i deres ældre år. Det tror jeg den socialdemokratiske ordfører, hr. Jørn Pedersen, vil kunne bekræfte, når vi taler om de grønne pantere fra hans hjemby. De vil nemlig have valgmuligheder, og de vil have nogle fleksible løsninger, og det er jo lige nøjagtig det, som det her beslutningsforslag lægger op til.

Vi tror også på, at når man har nogle mere fleksible løsninger, vil det give en større livskvalitet for de ældre. De vil også komme til at føle sig mere engagerede i deres egen tilværelse. Der er altså brug for en større fleksibilitet. Jeg synes, det kunne være flot, om vi også herhjemme ville slippe omsorgen for de ældre fri. Det er allerede sket i Sverige.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som socialministeren siger, at der er eksempler på, at man er i gang med forsøg efter § 183 B, og jeg vil da godt kvittere socialministeren for i svaret her, at man faktisk ser positivt på, at der bliver gjort nogle forsøg rundt i landet.

Dette beslutningsforslag kunne måske så være medvirkende til, at man fik styrket nogle flere kommuner, der ønskede at prøve at gøre det på en anden måde. Det synes jeg i hvert fald kunne være en spændende udgang på denne her debat.

Hr. Jørn Pedersen stillede nogle meget kontante spørgsmål, spørgsmål, som han i og for sig har svaret på selv; men når man skal være negativ, hver gang det drejer sig om at gøre tingene i privat regi, så er der jo ikke noget at sige til, at man er nødt til at stille nogle meget firkantede spørgsmål.

Spørgsmålene bærer tydeligt præg af, at man er mere opmærksom på, hvordan personalet har det, end af, hvordan de ældre har det. Der spørges om, hvad er det for nogle krav, der stilles til det personale, der skal arbejde i hjemmet.

Det er i og for sig ikke så svært at svare på, for vi har som sagt lige vedtaget en ny lov om ældreråd, og i den lov var der også en hjemmehjælpsdel, og dér er der en paragraf, hvori der står, at der ikke længere stilles nogen krav om, at man skal have en uddannelse for at være ansat som hjemmehjælper i det offentlige.

Hvorfor stiller man så det spørgsmål for dem, der skal være ansat af den ældre? Det er da den

ældre selv, der bestemmer, hvem man vil lukke ind i sit hjem. Her har man nemlig mulighed for at sige til og fra, og det har man ikke ved den offentlige hjælp; så i og for sig er det modsat af det spørgsmål, spørgeren stillede.

Vedrørende om lønnen skal beskattes: Det har fru Karen Højte Jensen jo svaret på, så der er i og for sig ikke nogen som helst grund til at gå mere ind i det. Der er selvfølgelig ikke tale om sort arbejde; vi ville aldrig være så uansvarlige at fremsætte beslutningsforslag om det.

Hvem skal tage ansvaret for uddannelse af personalet? Jamen det skal de, der er ansat, selv. Jeg synes, hr. Tom Behnke gav et flot svar ved at sige: Hvad med dem, der er ansat som handi-capmedhjælper efter § 48, stk. 4? Det går jo udmærket, og de finder ud af at få den uddannelse, som de har brug for til det arbejde, de søger.

Så bliver vi beskyldt for, at vi ikke har tillid til, at kommunerne kan løse disse opgaver. Jo, det har vi da i højeste grad tillid til at kommunerne kan, men vi vil gerne give de ældre en valgmulighed. Det kunne jo nemlig være, at de ældre gerne ville have en hjemmehjælp på et helt andet tidspunkt end det tidspunkt, som kommunen kan tilbyde det på. Hvorfor skal vi tvangsindlægge borgerne til ikke at kunne få den valgmulighed at få en hjemmehjælp på det tidspunkt, man gerne vil?

Hr. Villy Søvnald har udtalt, at man ikke er meget begejstret for det og afviser beslutningsforslaget generelt, men han gør meget ud af egenbetalingen. Det er der også andre der har gjort. Refusionen ligger mellem 75 pct. og 100 pct. Ja, men hvis nu man tog og læste beslutningsforslagene i deres fulde længde på dette her område, ville man se, at der udtrykkeligt står »kommunens samlede udgifter«. De samlede udgifter ligger jo oppe i nærheden af 150 kr. pr. time. Det kan da aldrig nogen sinde være meningen, at man skal tjene penge på det her område, så derfor må der også være en ventil for kommunen.

Vi er nemlig ikke så bekymrede, som hr. Jørn Pedersen er, for, at der skal blive kaos på dette her område. Jeg tror udmærket godt, kommunerne kan finde en model for, hvordan man bedst tilrettelægger det.

Hr. Bruno Jerup siger, at man gerne vil være med til nogle mere fleksible løsninger, men meget gerne vil have, at det skal være offentligt ansatte. Ja, det er jo så igen et spørgsmål om, at vi skal diskutere ideologi. Men jeg vil da godt